

2012MME20

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Milieu, Mobiliteit en Economie van 13 februari 2012

Aanwezig:

ing. H.N. Scherer (voorzitter), R. van Lunteren (gedeputeerde), drs. R.E. de Vries (gedeputeerde), M.A.M. Beks (GroenLinks), Z. el Yassini (VVD), A. Essousi (PvdA), J. Fastl (GroenLinks), mw.mr. P. van de Geest (PvdD), ir. H. Graaff (CDA), drs. C. de Heer (ChristenUnie), mw. W.M.M. Hoek (50PLUS), ir. H. IJssennagger (PVV), drs. J.A.J. Konings (VVD), A.M. Meijer (SP), ir. J.P.M. Peters (D66), A.J. Schaddelee (ChristenUnie), drs. G.J.J. Smakman (D66), mr. D.S.L. Tuijnman (VVD), drs. W.J. Ubaghs (PVV), mr. E. de Vries (PvdA), C. Westerlaken (CDA), W. van Wikselaar (SGP)

van ambtelijke zijde aanwezig:

dr. R.J. Poort (adjunctgriffier) en W. Voorneman-Rikkers (verslag)

afwezig:

ir. N.J.P. Hoefnagels (D66), mw. H. Nap (CDA)

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom in het bijzonder de heer Westerlaken, nieuw commissielid namens het CDA.

2. Vaststelling agenda

3. Mededelingen en ingekomen stukken

Mededelingen

- Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Nap en de heer Hoefnagels.
 - De voorzitter deelt mede, dat door de heer Essousi wordt voorgesteld om een werkbezoek te brengen aan een leerwerkbedrijf.
- De heer Essousi licht in algemene zin toe de werkbezoeken als zeer nuttig en leerzaam te ervaren, mede omdat deze gekoppeld zijn aan de thema's die in de commissie worden behandeld. Als nieuw Statenlid ervaart hij de werkbezoeken met name als verrijkend, omdat in de praktijk wordt gezien wat in de commissie in theorie wordt besproken.
- Naar aanleiding van de aangenomen motie Stimulering werkgelegenheid lager opgeleiden stelt hij een werkbezoek aan een leerwerkbedrijf voor; een bedrijf waar men veel meer met de hand werkzaam is en een plek waar praktijk en theorie samenkomen.
- De voorzitter stelt vast dat de suggestie wordt ondersteund en zegt toe dat deze nader zal worden uitgewerkt.
- De voorzitter deelt mede dat op de desk een overzicht ligt met informatiebijeenkomsten en geplande werkbezoeken.

Ingekomen stukken

3.1. Memo GS van gedeputeerde Van Lunteren aanvulling mondelinge vragen van de commissie MME van 14-11-2011 t.a.v. Biomassapotentieel

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

3.2. Memo GS van gedeputeerde Van Lunteren Werkgelegenheid buitenlandse bedrijven in de regio

De voorzitter deelt mede dat hierover vragen zijn gesteld door de SP en constateert, dat deze inmiddels zijn beantwoord.

De heer Meijer deelt mede kennis te hebben genomen van de beantwoording. De SP betreurt dat het niet mogelijk is de genoemde arbeidsplaatsen uit te splitsen en hoopt dat hierover op termijn wat meer indicatie kan worden gegeven.

4. Rondvraag

Geen.

5. Termijnagenda

De voorzitter deelt mede dat een actueel exemplaar (versie 13 februari 2012) op de desk ligt.

De heer E. de Vries plaatst namens de PvdA de volgende vragen en opmerking.

- Spreker heeft in de bijeenkomst over de BDU op 6 februari jl. begrepen, dat de concept BDU voor de zomer beschikbaar is. Verzocht wordt dit als zodanig als bespreekpunt op de Termijnagenda op te voeren.

- Spreker memoreert dat de PvdA een motie heeft aangekondigd, maar uiteindelijk heeft aangehouden, terzake van het beleid Stiltegebieden m.n. Lage Vuursche. Toegezegd is, dat de notitie Hoofdlijnen uitvoering beleid Stiltegebieden wordt geagendeerd voor de volgende vergadering (26 maart).

De voorzitter wijst erop, dat dit reeds in de actuele versie is opgenomen.

- De heer E. de Vries memoreert dat in 2012 een nieuw Mobiliteitsplan wordt opgesteld. Aangegeven is, dat in mei de initiatieffase wordt behandeld. Spreker mist dit op de Termijnagenda.

De heer Poort bevestigt dat dit als zodanig in de bijeenkomst op 6 februari jl. is besproken. In overleg met de heer Althuis zal ter zake van de bespreking van de stappen om te komen tot een nieuw Mobiliteitsplan een goede planning worden opgesteld, waarna dit op de Termijnagenda zal worden opgenomen.

Gedeputeerde Van Lunteren hecht eraan op te merken dat het niet de bedoeling is dat in mei iets in PS wordt vastgesteld. Het wordt een vergelijkbare procedure als de Structuurvisie. Er wordt een procesplan opgesteld, waarin staat op welke wijze wordt voorgestaan met alle betrokken partijen van gedachten te wisselen en welke plaats de Staten daarin zullen hebben. Het procesplan kan medio mei tegemoet worden gezien. Op basis daarvan wordt bekeken hoe tot een, gezamenlijk gedragen, goed proces kan worden gekomen. Met de griffie wordt kortgesloten of het procesplan in een formele MME-vergadering dan wel in informeler verband zal worden besproken.

De heer Meijer deelt mede dat de SP eraan hecht dergelijke essentiële stukken te behandelen in de MME-vergadering.

De heer Konings deelt mede dat de VVD er voorstander van is het procesplan in informeler verband te bespreken alvorens het in de MME-vergadering te behandelen.

De heer E. de Vries merkt op dat de PvdA dat moment wil aangrijpen om haar visie op de mobiliteit naar voren te brengen in de hoop dat die op hoofdlijnen wordt overgenomen. Die mogelijkheid is slechts één keer in de negen jaar aanwezig; de overige jaren betreft uitvoering.

Gedeputeerde Van Lunteren heeft er geen moeite mee het procesplan in de MME-vergadering te bespreken. Hij benadrukt echter dat dit het proces betreft en het op dat moment nog niet over de inhoud gaat.

De heer Meijer begrijpt dat de VVD ervoor pleit het procesplan zowel in informeel- als formeel verband te bespreken.

De SP staat op het standpunt dat er, indien een serieuze behandeling wordt voorgestaan, geen sessies nodig zouden moeten zijn over de wijze waarop de Staten daarbij moeten worden betrokken. De werkwijze is dat GS met een voorstel komen dat eerst in de commissie MME wordt besproken en vervolgens in PS.

Gedeputeerde Van Lunteren zegt dit toe.

De heer Konings deelt mede moeite te hebben met deze gang van zaken. De VVD is voorstander van het eerste voorstel, omdat dit in haar visie het proces ten goede komt.

Gedeputeerde Van Lunteren geeft aan alleen voor die vorm te kiezen, indien de meerderheid van de commissie daarvan een voorstander is om te voorkomen dat de bespreking straks steeds in een procesdiscussie belandt.

De voorzitter constateert dat de meerderheid het eerste behandelvoorstel steunt. Het procesvoorstel over de tot standkomting van het Mobiliteitsplan zal in de commissievergadering worden behandeld.

- De heer E. de Vries pleit voor een concrete datum van afdoening van de over een jaar toegezegde rapportage over de effecten van het beleid rondom lichtvervuiling (najaar 2012), hetgeen wordt toegezegd (wordt 19 november 2012).

De heer De Heer memoreert dat veel met de datum van de Eindrapportage Actieplan Duurzaamheid en Klimaat op orde is geschoven. Geïnformeerd wordt of 26 maart nu echt een harde datum is, hetgeen door de heer Poort wordt bevestigd. De datum is het resultaat van het gesprek dat vorige week heeft plaatsgevonden tussen de voorzitter en de verantwoordelijk gedeputeerde i.c. de ambtelijke organisatie.

Gedeputeerde De Vries deelt met betrekking tot de voor 26 maart 2012 als ter kennisname opgevoerde stukken op, dat Jaarrapportage Luchtkwaliteit en Rapportage Lucht 2011 hetzelfde betreft.

Spreker pleit er voorts voor Voorstel *probleem* Vinkeveense legakkers (blz. 2, onder Recreatie) te wijzigen in Voorstel *aanpak* Vinkeveense legakkers.

Met in achtneming van het vorenstaande wordt de Termijnagenda vastgesteld.

6. Verslag Statencommissie Milieu, Mobiliteit en Economie 9 januari 2012

M.b.t. de tekst

De heer Meijer merkt op dat in de eerste versie van het verslag dat is rondgestuurd zijn dispuut met gedeputeerde Van Lunteren met betrekking tot de afhandeling BDU niet volledig was opgenomen. Op zijn verzoek is dat alsnog gebeurd, hetgeen heeft geresulteerd in de voorliggende versie. Spreker geeft aan alle vertrouwen te hebben in de griffie en ervan overtuigd te zijn dat getracht wordt datgene dat in de vergadering wordt gezegd zo goed mogelijk weer te geven. De SP hecht er echter aan dat alles, dat deel uitgemaakt heeft van de beraadslagingen, later volledig terug te vinden is in de notulen.

Blz. 8 en 21: de heer Scharrelee wijzigen in Schaddelee.

Met in achtneming van het vorenstaande wordt het verslag vastgesteld.

N.a.v. de inhoud

Blz. 17, inzake herziening Provinciale Milieuverordening Utrecht. De heer E. de Vries vestigt de aandacht op de toezegging van gedeputeerde De Vries om de resterende concrete vragen schriftelijk te zullen beantwoorden. Volgens spreker heeft de commissie die antwoorden tot op heden nog niet ontvangen, terwijl het onderwerp inmiddels al in de Staten is behandeld. De heer Poort licht toe dat de PMV wel in de commissie maar niet in de Staten is behandeld.

Gedeputeerde De Vries zegt de commissie de beantwoording alsnog toe voor de volgende vergadering.

De heer E. de Vries informeert in algemene zin naar de afspraak met betrekking tot de termijn indien schriftelijke beantwoording wordt toegezegd.

De heer Poort antwoordt dat hiervoor geen termijn is afgesproken. Indien een onderwerp in de daaropvolgende Statenvergadering terugkomt, is het logisch dat de beantwoording voor die vergadering plaatsvindt omdat anders geen afrondende discussie kan plaatsvinden.

Het onderhavige geval kan als toezegging worden aangemerkt. Daarbij is het uitgangspunt dat beantwoording in principe voor de volgende commissievergadering plaatsvindt, tenzij op voorhand wordt aangeven dat een toezegging pas op een langere termijn kan worden ingelost. Gedeputeerde De Vries memoreert, dat de discussie over de PMV met name ging over het al dan niet handhaven van Lage Vuursche als Stiltegebied. Daarover is afgesproken dat dit in de volgende commissievergadering aan de orde komt, zodat kennis kan worden genomen van de afwegingen die daarbij zijn gemaakt.

De heer E. de Vries merkt op dat niet alleen vragen zijn gesteld over Stiltegebieden i.c. Lage Vuursche. Hij ziet de alsnog toegezegde beantwoording van de overige vragen derhalve met belangstelling tegemoet.

Onder verwijzing naar het per e-mail ontvangen memo d.d. 2 februari jl. (ontvangen op 6 februari) merkt de heer Fastl op, dat de vragen in zijn visie al zijn beantwoord.

7. Statenbrief nieuwe provinciale Nalevingstrategie Omgevingsrecht 2012 – 2015

De heer De Heer deelt mede dat de ChristenUnie zich kan vinden in het voorliggende stuk.

De heer Ubaghs deelt mede dat de PVV zich kan vinden in het voorliggende, gedegen, stuk. De modellen/werkwijze zoals gepresenteerd in de Nalevingstrategie worden in de praktijk breed gedragen. Een pijnpunt is indien er interpretatieverschillen ontstaan tussen bedrijf en handhaver. Ter illustratie vestigt spreker de aandacht op blz. 24 waarin een model wordt gepresenteerd over bestuursrechterlijke overtredingen. De vraag is hoe acuut gevaar wordt gedefinieerd/geïnterpreteerd. In veiligheidsland wordt gevaar gekoppeld aan risico. Op blz. 10 wordt een definitie van risico gegeven: kans x effect. De PVV geeft mee dat het veel algemener is om gebruik te maken van de IMA-methode. Deze is verfijnder en gaat uit van blootstelling, effect en waarschijnlijkheid.

De heer Peters deelt mede dat D66 het stuk gedegen vindt, maar wel lastig leesbaar. Als nieuw statenlid informeert hij of de inhoud nieuw is of gebaseerd op bestaand beleid. Los van het antwoord, is de vraag of eventuele uit het verleden geleerde lessen in het voorliggende stuk zijn verwerkt.

In aansluiting op het betoog van de PVV, onderschrijft spreker dat meerdere modellen kunnen worden gebruikt om risico te berekenen. Persoonlijk heeft spreker goede ervaringen met de in het voorliggende stuk genoemde methode, waarbij een risicomatrix wordt gehanteerd. Op basis van de meting wordt uitgekomen in een bepaald vakje in de matrix hoe groot de kans en de impact is in termen van slachtoffers. Spreker mist in het voorliggende stuk hoe daar vervolgens mee omgegaan wordt in de zin van welke acties zullen moeten worden ondernomen.

Mevrouw Hoek spreekt namens 50PLUS haar waardering uit voor het voorliggende stuk. 50PLUS zou een keer afzonderlijk nader van gedachten willen wisselen over de Gedoogstrategie.

Op blz. 18 Toezichtstrategie m.n. de Ketentoezicht wordt gesproken over actoren. Geïnformeerd wordt of dit niet *factoren* moet zijn. Indien het om actoren gaat, wordt verzocht om een nadere toelichting. 50PLUS mist bij de Toezichtstrategie een meldpunt voor inwoners evenals de samenwerking met gemeenten.

De heer Van Wikselaar deelt mede dat de SGP het stuk goed leesbaar acht en dit beschouwt als het kader. Geïnformeerd wordt naar de sturingselementen in de uitvoeringsparagraaf.

De heer Beks sluit zich aan bij de waarderende woorden voor het voorliggende stuk. De Nalevingstrategie bevat basisprincipes, algemene begrippen en modellen, verhandelingen over gedrag. Onduidelijk blijft echter wat dit nu betekent voor de toetsing en naleving in de praktijk. Ter illustratie wijst spreker op de Preventiestrategie (hoofdstuk 4). Aangegeven wordt dat in veel situaties geen nadrukkelijk toezicht gehouden hoeft te worden en volstaan kan worden met voorlichting. GroenLinks mist in welke situatie en in welke mate preventieactiviteiten worden opgepakt.

Op zich staat GroenLinks positief tegenover het meer werken met een zelf- en systeemcontrole (hoofdstuk 5). De vraag is echter hoe hiermee wordt omgegaan. GroenLinks staat op het standpunt dat controle en handhaving op locatie zeker nodig blijven. De vraag is derhalve wat de grotere nadruk op preventie en zelfcontrole betekent voor het toezicht. Voorts wordt geïnformeerd of in kwantitatieve zin kan worden aangegeven wat de grotere nadruk op zelfcontrole betekent voor de mate waarin toezicht op locatie wordt uitgeoefend. Tot slot wordt geïnformeerd naar de stand van zaken met betrekking tot de oprichting van de RUD en de samenhang tussen de voorliggende Nalevingstrategie en de Nalevingstrategie die de RUD gaat opstellen.

De heer E. de Vries deelt mede dat de PvdA zich aansluit bij het betoog van de SGP. De PvdA is benieuwd wat de strategie is, welke keuzes worden gemaakt, wat de provincie al dan niet/meer of minder gaat doen en hoe daarop wordt/kan worden gestuurd. Dat haalt de PvdA niet uit het voorliggende stuk.

Op blz. 15 staat, onder 4.1.3 Aan de slag!, dat de Staten bij de behandeling van het Jaarprogramma Vergunningverlening & Handhaving de mogelijkheid hebben om invloed uit te oefenen op de strategie i.c. de keuzes die de provincie maakt. Op blz. 4 staat dat GS op 6 december 2011 de notitie Uitgangspunten van de afdelingen Vergunningverlening & Handhaving voor 2012 hebben vastgesteld en in januari het Jaarprogramma Vergunningverlening & Handhaving 2012. Spreker kan zich niet herinneren dat PS zich daarover hebben uitgesproken.

Spreker hecht eraan van deze gelegenheid gebruik te maken iets te zeggen over de strategie/de keuzes.

De PvdA staat op het standpunt dat, in het kader van de keuze wat al dan niet wordt gedaan, gedacht moet worden vanuit het milieu en niet vanuit de organisatie i.c. wat het hoogste rendement heeft.

De PvdA is voorts van mening dat, in het geval dat er onherstelbare schade aan het milieu wordt toegebracht, qua gedogen een zero tolerance moet worden toegepast en daartegen derhalve hard moet worden opgetreden.

Met betrekking tot de gedachte burgers en bedrijven meer verantwoordelijk te stellen, acht het de PvdA het logisch zwaar in te zetten op de Preventiestrategie; voorkomen is altijd goedkoper dan achteraf herstellen. Daarnaast is het wellicht ook een sympathieke gedachte. De PvdA is tegen nieuwe bedrijven of wegen in natuurgebieden en is derhalve van mening dat de strategie dusdanig moet worden ingezet dat die mogelijkheid wordt geblokkeerd.

Een goed principe is dat de vervuiler betaalt. De PvdA geeft als suggestie mee de vervuiler te laten betalen voor de opsporings- en handhavingskosten.

De PvdA mist in het voorliggende stuk de visie van GS ten aanzien van de milieustrategie voor de komende jaren.

De heer Meijer memoreert, onder verwijzing naar de vragen die hierover al van tevoren zijn gesteld, dat de SP met name twijfels heeft over de zelfcontrole en het systeemgericht toezicht. De SP ziet deze vorm van een zich terugtrekkende overheid niet anders dan een bezuiniging ten nadele van het milieu. Uit die keuze, die bewust wordt gemaakt, blijkt voor de SP dat GS niet bereid zijn de kwaliteit van het milieu te verdedigen, ervoor te staan, daarop te anticiperen. De SP hecht eraan afstand te nemen van die keuze.

Gedeputeerde De Vries is van mening dat het voorliggende stuk inzicht geeft in de wijze waarop wordt voorgestaan het handhavingsbeleid tot stand te brengen op basis van strategieën. Zoals in de oplegger wordt aangegeven wordt daarbij de lijn gevolgd conform het Collegeakkoord.

Spreeker onderschrijft dat ervoor wordt gekozen bedrijven de gelegenheid te bieden voor het toepassen van zelfcontrole. Dit gebeurt echter niet uit oogpunt van bezuinigen, maar uit oogpunt van minder bureaucratie. Voorgestaan wordt zorgvuldig te bekijken met welke bedrijven en op welke wijze afspraken kunnen worden gemaakt over zelfcontrole. Dat laat onverlet dat de provincie steekproefgewijs zal blijven controleren of de informatie die door de desbetreffende bedrijven wordt aangeleverd correct is en voldoet aan de standaarden die de provincie hanteert.

De heer Meijer geeft aan dat deze uitleg hem bekend is. De aanpak bevreemdt de SP echter, omdat het gaat om handhaving van overtredingen die de provincie niet wil. De provincie moet staan voor een goed milieu; daar behoort een handhavingsbeleid bij. Het argument van minder bureaucratie kan alleen daar aan de orde zijn waar geen sprake is van het ondermijnen van doelstellingen. Spreeker maakt dat niet op uit het antwoord van de gedeputeerde.

Gedeputeerde De Vries wijst ter illustratie op de kwaliteit van zwemwater. Daarop kan de provincie zelfcontrole laten toepassen. Zelfcontrole zal niet aan de orde zijn als het gaat om 'zware' bedrijven, die milieuvervuilende activiteiten verrichten.

Spreeker is overigens van mening dat de vraag dient te worden gesteld waarom de provincie handhaaft: alleen om overtredingen op te sporen of om ervoor te zorgen dat de bedrijfsvoering van bedrijven conform de afgegeven vergunning is? Als het om bedrijven gaat dient het laatste de kern van de handhaving te zijn. Als de provincie overtredingen tegenkomt zal, afhankelijk van de verleende vergunning en de overtreding, opgetreden kunnen worden.

De heer Meijer acht zelfcontrole op de kwaliteit van het zwemwater niet gelukkig, omdat het met gezondheid te maken heeft; zwembaden hebben commerciële belangen, hetgeen in het geval van zelfcontrole wellicht leidt tot het niet naleven van de regels.

Het doel van het verbaliseren is dat mensen zich gaan houden aan datgene dat de bedoeling is en dat ze dat uit vrije wil doen. Het is van belang dat er vanuit het beleid overtuigingskracht en geloofwaardigheid gaat. Een goede handhaving is een wezenlijk onderdeel van die geloofwaardigheid.

De heer Peters geeft aan persoonlijk veel ervaring te hebben op het gebied van handhaving. De vrees van de SP is het tegenovergestelde van hetgeen hij in de praktijk ziet. Bij bedrijven waar sprake is van zelfcontrole en een aantal goed gestructureerde audits, is zichtbaar dat die bedrijven het juist goed op orde hebben.

De heer Meijer wijst erop dat zelfcontrole in andere sectoren van de samenleving niet wordt toegepast, omdat het belang van de zaak dat niet toestaat. De SP staat op het standpunt dat in

deze gewoon prake is van een deel van de samenleving, waarop een algemeen handhavingsbeleid moet worden toegepast.

De heer E. de Vries geeft aan dat de PvdA de keuze in de voorliggende notitie juist steunt. De PvdA acht het een goede zaak dat in deze tijd van minder middelen en menskracht gekozen wordt voor een efficiënte inzet. Bij bedrijven waarvan bekend is dat zij zich aan de spelregels houden, kan de PvdA zich voorstellen dat gekozen wordt voor de werkwijze van zelfcontrole en steekproeven, zodat de mankracht met name kan worden ingezet op die groep bedrijven dat zich niet aan de regels houdt.

Gedeputeerde De Vries vervolgt met de bevestiging dat er ook andere methoden zijn om risico's te berekenen. De provincie werkt echter al jaren met de in het voorliggende stuk verwoorde methode. Voorgestaan wordt een consistent beleid te laten zien over de wijze waarop afwegingen plaatsvinden ter zake van risico-analyse. Op grond daarvan is ervoor gekozen deze methode te handhaven. Hierbij zij opgemerkt dat er bij dergelijke vraagstukken voor moet worden gewaakt in een exacte wetenschap terecht te komen.

De heer Ubaghs heeft begrip voor de opmerking over de consistentie van beleid. Echter, daar waar verbeteringen kunnen worden toegepast die zich in de praktijk hebben bewezen, is de PVV er voorstander van die ook te hanteren.

Gedeputeerde De Vries merkt op dat het een afweging betreft.

De wet en de afgegeven vergunning zijn leidend. Daarover kan geen interpretatieverschil bestaan. Indien die regels worden overtreden, zal daartegen handhavend worden opgetreden.

De heer Ubaghs merkt op dat de PVV doelt op een interpretatieverschil over de uitkomst van de risico-analyse.

Gedeputeerde De Vries antwoordt dat dit mogelijk is. Dat is een lastige discussie. Een en ander zal zich in de praktijk moeten bewijzen. Het is echter wel zo dat er altijd een conclusie met een aanpak volgt.

Het voorliggende stuk is een vervolg op een Nalevingstrategie die de provincie al kende. Deze is aangepast aan nieuwe wetgeving en bevindingen. De geleerde lessen uit het verleden zijn daarin verwerkt.

De commissie kan voor de volgende vergadering inzicht tegemoet zien in de situaties waarbij de provincie op dit moment gedogend optreedt. Bij dit overzicht worden in een bijlage de afwegingen aangegeven op basis waarvan dit gebeurt.

Met de actoren in het kader van het Ketentoezicht worden die organisaties bedoeld, die zich in de keten bewegen (aannemers, advies- en ingenieursbureau's, laboratoria, grondreinigers en stortplaatsen).

Er is een provinciaal meldpunt voor bewoners. Via de website en twee telefoonnummers kunnen overtredingen/klachten worden gemeld. Ook is sprake van overleg/samenwerking met gemeenten als het gaat om handhaving.

De sturingselementen komen aan de orde in het kader van het Jaarprogramma. Daarin wordt de keuze gemaakt over de strategie, wordt bekeken hoe de handhavers daarop kunnen worden ingezet en op welke manier zij worden aangestuurd. De Staten kunnen daar op dat moment nog iets van vinden. Het voorliggende stuk is de leidraad. Het Jaarprogramma, dat nog aan de commissie zal worden toegezonden, bevat derhalve de praktische invulling.

Desgevraagd door de heer Van Wikselaar, antwoordt spreker dat het Jaarprogramma 2012 op 13 maart in GS wordt behandeld en in principe op 7 mei a.s. in deze commissie kan worden behandeld.

Op locatie zullen zeker preventie en toezicht blijven plaatsvinden. Juist bij zelfcontrole zal bij de bedrijven langs moeten worden gegaan om uit te leggen wat er van hen wordt verwacht. Met de desbetreffende bedrijven zullen afspraken moeten worden gemaakt. Niet alle

bedrijven lenen zich voor zelfcontrole. Er zal een duidelijke afweging worden gemaakt waar zelfcontrole al dan niet kan worden toegestaan.

De voorliggende Nalevingstrategie is sec op de provincie van toepassing. De RUD zal straks zelf een Nalevingstrategie opstellen.

Desgevraagd door de heer Beks antwoordt spreker dat de provinciale Nalevingstrategie komt te vervallen op het moment dat de RUD een eigen Nalevingstrategie heeft opgesteld. Er wordt gestreefd dat op 1 januari 2013 aan de slag kan worden gegaan met een RUD in ruwe vorm. Het is geen eenvoudig proces, maar spreker heeft er alle vertrouwen in dat in het najaar gekomen zal kunnen worden met een plan van aanpak over de organisatievorm.

De heer Meijer informeert of verwacht wordt dat de provinciale Nalevingstrategie dermate leidend zal zijn dat partijen in de RUD zich hierbij zullen aansluiten.

Gedeputeerde De Vries memoreert dat het voorliggende stuk de provinciale Nalevingstrategie betreft. Binnen de RUD zullen de Nalevingstrategieën van alle aan de RUD deelnemende partijen naast elkaar worden gelegd en zal gekomen worden tot één Nalevingstrategie voor de RUD.

De provincie gedooft uiteraard niet indien sprake is van milieuschade. Uit het toegezegde overzicht zal blijken dat de provincie gedogen slechts op bescheiden schaal, goed onderbouwd, toestaat.

De handhavingskosten kunnen niet volledig ten laste worden gebracht van de vervuiler. Dit gebeurt wel deels via de dwangsom.

De heer E. de Vries wijst erop dat het verstrekken van paspoorten ook kostendekkend gebeurt en bv. voetbalclubs bij een risico wedstrijd meebetalen aan de politie voor/in het stadion. Op grond van het vorenstaande, acht de PvdA het geen vreemde gedachte diegenen, die de spelregels voortdurend overtreden, de volledige kosten die te maken hebben met handhaving te laten dragen.

Gedeputeerde De Vries geeft aan dat dit ook als zodanig gebeurt in de vorm van de leges die moet worden betaald voor Vergunningen. Of dit kostendekkend is, weet spreker niet.

Met betrekking tot de visie van GS op de Milieustrategie verwijst spreker naar het PMP, dat in de laatste PS-vergadering is vastgesteld.

De voorzitter stelt vast dat dit onderwerp hiermee voldoende is besproken.

8. Statenbrief Herijking bodem, water en milieubeleid (startnotitie)

De heer El Yassini spreekt namens de VVD zijn waardering uit voor de voorliggende startnotitie, die aangeeft dat GS werken aan het verkrijgen van een goed integraal plan. De VVD pleit ervoor de oriënterende discussie te beperken tot Milieu; Bodem en Water worden in RGW besproken.

De heer Poort wijst erop dat de commissie RGW is uitgenodigd voor de behandeling van dit agendapunt.

De heer E. de Vries deelt mede dat de PvdA met belangstelling kennis heeft genomen van de inhoud van de startnotitie. Het bevat een aantal interessante zaken, w.o. een afbakening in 6 basistaken; dat maakt een en ander overzichtelijk. Het integreren van alle wet- en regelgeving wordt door de PvdA ondersteund; hoe meer stroomlijning, hoe efficiënter, hoe beter vaak.

De volgende vragen en aandachtspunten worden meegegeven.

- De PvdA vindt de inhoud erg intern gericht. Dat roept in sommige gevallen de vraag op: wat heeft het milieu hieraan?
- Geïnformeerd wordt of de genoemde basiskwaliteiten en ontwikkelopgaven voorbeelden betreffen of dat er een bepaalde keuze is gemaakt. Gelet op het feit, dat deze niet worden uitgewerkt, is de vraag wat de gedachte daarachter is.

- Dit is beleid. Beleid hoeft niet direct harde cijfers te bevatten, maar de PvdA acht het voorliggende stuk wel erg non smart. Wat de PvdA betreft mag het iets concreter.
- Er wordt gekozen voor de kerntaken. Als gevolg daarvan vallen Energie, Klimaat en Afval af. De vraag is wat daarmee gebeurt.
- Duurzaamheid wordt integraal verspreid over alle beleidsvelden, waarbij de PvdA zich iets kan voorstellen. Als iedereen echter verantwoordelijk is, is op een gegeven moment niemand meer verantwoordelijk. De PvdA pleit ervoor dat iemand de vinger aan de pols houdt en kan zich voorstellen dat dit de gedeputeerde Milieu is. Voorts pleit de PvdA voor een jaarlijkse rapportage over duurzaamheid.
- Het stuk ademt in de visie van de PvdA uit dat het milieu een probleem is. De PvdA is van mening dat het ook als een kans moet worden gezien. Een milieumaatregel biedt werkgelegenheid of kan geld besparen. De PvdA mist deze economisch positieve componenten.
- Op blz. 15 e.v. worden de basiskwaliteiten verder uitgewerkt. Ten aanzien van de geluidskwaliteit is tussen de regels door enigszins een strategische keuze te lezen. Op blz. 16 bovenaan, staat dat de problemen kunnen worden tegengegaan door bv de woningen daar te plannen waar de geluidskwaliteit al voldoet aan de vereiste/gewenste waarden. De PvdA is voor binnenstedelijk bouwen. Zij ziet de oplossing niet in het bouwen in stille gebieden, maar in een andere manier van bouwen. Verzocht wordt om een nadere toelichting van die passage.
- Het betreft een startnotitie/beleid. De PvdA vraagt zich in sommige gevallen af of sprake is van beleid of een opsomming van feiten. Ter illustratie wordt gewezen op de passage over waterkwaliteit (blz. 16). Aangegeven wordt dat de alsmaar toenemende druk van naburige gebruiksfuncties vraagt om keuzes en creatieve oplossingen. Dat is geen beleid, maar een opdracht aan de provincie zelf. De vraag is wat die keuzes zijn.

De heer Graaff deelt mede dat het CDA de ingezette lijn om te komen tot een herijking van het beleid steunt. Het CDA acht het een goede zaak dat er een integrale aanpak wordt gekozen en de verschillende beleidsterreinen, die veel raakvlakken met elkaar hebben, hier samen in een document worden gebracht en in samenhang worden bekeken.

Het CDA steunt dat de basiskwaliteit het uitgangspunt wordt van het beleid en als zodanig benoemd gaat worden als de kwaliteiten waar de provincie de grens legt.

Het CDA mist in het voorliggende stuk duidelijkheid over de rol van de provincie daarin. Er zijn basiskwaliteiten waar de provincie zelf voor aan de lat zal staan, maar er zijn ook basiskwaliteiten met een beperkte rol voor de provincie. Het CDA pleit ervoor dit in de uitwerking van dit beleid te concretiseren en daarbij de doelen aan te geven die de provincie nastreeft.

Spreker memoreert dat het CDA eerder de aandacht heeft gevestigd op het vastgestelde Bestuursakkoord Water waarin wordt aangegeven dat de rol van de provincie op bv. toezicht op de waterkeringen, de primaire keringen, wordt afgebouwd. Spreker mist het vorenstaande in de startnotitie; in bijlage A wordt nog gesproken over het toezicht houden op veiligheidstaken waterschappen. Het CDA pleit ervoor dergelijke ontwikkelingen in dit beleid mee te nemen, zodat de provincie feitelijk die taken doet waarvoor zij aan de lat staat.

De heer Ubaghs plaatst namens de PVV de volgende vragen en opmerkingen.

- De PVV onderschrijft het uitgangspunt om terug te gaan naar de basis.
- Blz. 9, tabel 2 inzake wettelijke taken provincie op het gebied van BWM. Met het oog op de Omgevingswet is de vraag of deze taken hetzelfde blijven, er wellicht taken bijkomen dan wel afvallen.

- Blz. 10, PMP. Aangegeven wordt dat het PMP 2009 – 2011 op 31 december a.s. afloopt; dit moet zijn ‘afliep’.
- Blz. 12, inzake tijdspanne. Het huidige PMP is met 2 jaar verlengd. Gesteld wordt dat de Kadernotitie in de zomer 2012 gereed is. Geïnformeerd wordt of het PMP niet beter met 1 jaar had kunnen worden verlengd.
- Blz. 14, inzake integrale aanpak. Gesteld wordt dat om tot een succesvolle gebiedsontwikkeling te komen (die in balans is als het gaat om People, Planet, Profit) het belangrijk is dat alle elementen een plaats krijgen in een zorgvuldig afwegingsproces. Geïnformeerd wordt hoe dit zich verhoudt tot het weghalen van het onderdeel duurzaamheid zoals bij onderdeel 1 van de Statenbrief wordt voorgesteld.
- Blz. 17, inzake basiskwaliteit. In de richting van de PvdA merkt spreker op dat in de passage Luchtkwaliteit staat dat het belangrijk is bij de planning en ontwikkeling van bv nieuwe woongebieden rekening te houden met de ligging van drukke wegen. Dat interpreteert de PVV zo, dat een keuze kan worden gemaakt tussen het situeren van woongebieden rond wegen of in stiltegebieden. Op het moment dat van het laatste sprake is, moeten uiteraard wegen worden aangelegd.
De heer E. de Vries memoreert dat de PvdA in deze heeft meegegeven bij voorkeur niet in stiltegebieden te bouwen maar binnenstedelijk. Geïnformeerd wordt welke richting de PVV terzake meegeeft.
De heer Ubaghs antwoordt dat de PVV geen richting meegeeft, maar de besluitvorming van GS daaromtrent afwacht.
- De PVV kan zich vinden in de omschreven basiskwaliteiten. Voor het vaststellen van het ambitieniveau is het huidige wettelijk kader voor PVV het uitgangspunt. De geschetste integrale aanpak ziet de PVV als ondersteunend voor het totale BWM-beleid.

De heer Smakman spreekt namens D66 waardering uit voor de heldere startnotitie. D66 sluit zich aan bij de vraag waar de onderdelen Klimaat, Duurzaamheid, Energie en Afval terecht komen en op welke manier daaraan vorm wordt gegeven. De vraag is o.a. wat er precies op het gebied van duurzame energie gaat gebeuren.

Met betrekking tot de integrale benadering van Duurzaamheid merkt spreker op dat Duurzaamheid een lastig begrip blijft. Het wordt snel vertaald in People, Planet en Profit. Vervolgens weten veel mensen niet wat ze daarmee moeten. D66 vertaalt het begrip Duurzaamheid als dat deel van het Milieubeleid, dat zich niet alleen met het hier en nu bezighoudt maar ook gaat over de schaarse grondstoffen en hoe daarmee in de energie- en grondstoffenvoorziening wordt omgegaan. De vraag is hoe de provincie daarin een coördinerende rol kan vervullen (eventueel samen met andere overheden) en hoe men dat laat landen in de verschillende beleidsonderdelen. Dat is een hele uitdaging. D66 verzoekt GS hun voornemens in deze aan te geven. D66 is bereid haar medewerking te verlenen aan het uitwerken van deze zaken.

De heer Meijer steunt de kritische vraagstelling en de zorgen die D66 uit met betrekking tot de onderdelen die als basiskwaliteit afvallen. Het verbaast hem echter dat D66 vervolgens GS op voorhand steunt als het gaat om een verdere uitwerking.

De heer Smakman licht toe dat D66 behoefte heeft aan een nadere uitleg, zonder dit direct als een kritiekpunt te zien. D66 nodigt GS feitelijk uit met voorstellen te komen op dit gebied, waarbij aangeboden wordt daaraan medewerking te verlenen.

Spreker vestigt vervolgens de aandacht op het zwemwater. Het lijkt erop dat het beleid rond zwemwater ook wordt overgedragen aan de provincie. Onder verwijzing naar het dodelijke ongeluk in een zwembad in Tilburg wordt opgemerkt dat zich op het gebied van zwembaden lastige problemen kunnen voordoen. Dat vraagt extra toezicht van de provincie. De vraag is

hoe de provincie dit gaat doen en of dit wellicht leidt tot aanvullend beleid dat in deze notitie dan wel in het vervolg daarvan moet worden meegenomen.

In de tabel op blz. 15 wordt een integrale afweging afgeleid uit een combinatie van ontwikkelopgaven en basiskwaliteiten. Met name op het gebied van de basiskwaliteiten pleit D66 voor het toevoegen van een omgevingskwaliteit. Voorts pleit D66 voor het opnemen van Duurzaamheid in het rijtje van basiskwaliteiten. Indien wordt voorgestaan tot een integrale afweging te komen, dan is dit de gelegenheid het mee te nemen.

D66 pleit ervoor het ambitieniveau, dat voor de basiskwaliteit wordt gehanteerd, zoveel mogelijk te kwantificeren. Geïnformeerd wordt of daarvoor grenswaarden zijn aan te geven.

De heer Meijer kan zich, onder verwijzing naar de informele voorlichtingsbijeenkomst, niet aan de indruk onttrekken dat het Milieubeleid wordt opgeknipt en verdeeld over operationele programma's en afdelingen. In voornoemde bijeenkomst heeft de SP hierover grote zorg uitgesproken. Het wordt zeer twijfelachtig geacht dat belangrijke milieudoelstellingen op het gebied van Duurzaamheid, Klimaat, Energie en Afval worden gehaald indien deze ondersneeuwen bij andere afdelingen en programma's. Dat is direct het grootste punt van kritiek op de voorliggende startnotitie. De SP staat op het standpunt dat als iets belangrijk is, dat belangrijk moet worden gemaakt, daarvan werk moet worden gemaakt door het een duidelijk profiel te geven er ervoor te zorgen dat daarmee aan de slag wordt gegaan. Dat doet dit college niet. Ten aanzien van Energie verwijst spreker naar agendapunt 11, verlagen subsidieplafond Uitvoeringsverordening Regionale Activiteiten Agenda Milieu. Dit houdt in concreto in, dat de provincie initiatieven op bv. het gebied van windmolenparken niet ondersteunt. De SP acht dit kwalijk, omdat dergelijke initiatieven in het algemeen worden gezien als bevordelijk voor een energiezuinige toekomst. De provincie behoort daarin een fundamentele taak te vervullen.

De visie van de SP verschilt van die van het College. De SP staat op het standpunt dat verantwoordelijkheid moet worden genomen voor dit proces en de overheid hierin een sturende rol behoort te spelen en het accent daarop dient te worden gelegd, omdat het in het belang is van de veiligheid en de gezondheid van de mensen. Die belangen dreigen ondergesneeuwd te raken, hetgeen de SP betreurt.

De heer Fastl hecht eraan op te merken dat het GroenLinks verheugt dat de PVV thans onderkent dat Duurzaamheid een onlosmakelijk onderdeel is van People, Planet, Profit; feitelijk is PPP die Duurzaamheid en is dit de basis waarom het gaat.

GroenLinks sluit zich aan bij de vraag waar de onderdelen terugkomen die als basiskwaliteit afvallen.

In de conclusie wordt gesteld dat de gewenste structurele bezuiniging op het Milieubeleid is gerealiseerd. Die bezuiniging was echter gewenst uit financieel oogpunt maar niet uit oogpunt van milieu. GroenLinks acht het van belang dat het vorenstaande duidelijk tot uiting komt. Het vertrouwen in het ambtelijk apparaat en de regelgeving is groot. Geïnformeerd wordt echter hoe het met de controle zit. Dat is voor GroenLinks een punt van zorg.

Zowel bij de afdeling Milieu als de afdeling Natuur is sprake van toezicht en handhaving. Geïnformeerd wordt in hoeverre die twee afdelingen met elkaar zijn geïntegreerd. GroenLinks vermoedt dat op dit punt nog veel winst is te behalen, waarmee de financiële bezuiniging op milieu enigszins zou kunnen worden gecompenseerd.

Voorts memoreert spreker dat de doelstelling van het vereenvoudigen van de regelgeving was, dat het tot meer effect zal leiden. Een punt van zorg is dat niet duidelijk blijkt hoe tot dat effect wordt gekomen.

De heer De Heer zet namens de ChristenUnie uiteen dat ervoor moet worden gewaakt dat met het badwater van het extra milieubeleid het kind van de duurzaamheid wordt weggegooid. De fractie van de ChristenUnie gaat akkoord met de geplande herijkingsoperatie voor het bodemwater- en milieubeleid. Gesnapt wordt dat op milieugebied moet worden bezuinigd. Juist daarom moet het beleid worden herijkt en het geld worden ingezet daar waar het milieuresultaat het grootst is. Vorig jaar is het natuurbeleid bijgesteld en herijkt, met het oog op de bezuinigingen op rijksniveau. Binnenkort wordt met een nieuw verkeersplan begonnen, zodat het logisch is dat het waterplan wordt bijgesteld en het milieubeleid wordt herijkt. De ChristenUnie heeft grote moeite met de aanpak die in de startnotitie wordt geschetst. De echte integrale aanpak wordt gemist. De startnotie benadrukt dat het beleid meer integraal moet zijn, dus geen aparte plannen voor lucht, geluid, waterkwaliteit, afval. Geen sectorale plannen maar één integrale aanpak waarin alle basiskwaliteiten worden geborgd. Maar ondertussen worden juist de thema's die de integraliteit kunnen versterken eruit gehaald. Juist thema's als klimaat, energie, duurzaamheid zijn gekoppeld aan een echt integrale aanpak. Op internationale- en ook op nationale schaal is zichtbaar dat het klimaatbeleid steeds meer wordt verknoopt met thema's als luchtkwaliteit en energie. Dat is logisch, want het gaat om dezelfde bronnen en (in veel gevallen) ook om dezelfde stoffen. Het is praktisch onmogelijk om het luchtkwaliteitsbeleid apart van het klimaatbeleid uit te werken. Juist door het milieuprogramma breed te trekken, kunnen meerdere vliegen in één klap worden geslagen. Alleen met een brede aanpak wordt voorkomen dat het ene thema het andere in de wielen rijdt.

Juist nu in Utrecht een nieuw mobiliteitsplan wordt opgesteld, kan dit worden verknoopt met het milieubeleid en met basiskwaliteiten als luchtkwaliteit en geluidskwaliteit. Hier liggen grote kansen: een populaire maatregel om de luchtkwaliteit te verbeteren is via de aanschaf van schoner OV in de concessies. Daarin kunnen ook efficiencyeisen worden gesteld, hetgeen weer doortikt in het klimaatbeleid.

De ChristenUnie mist bij de bespreking van deze startnotitie de eindrapportages over klimaat en duurzaamheid. Die komen in de MME-vergadering van maart ter kennisname als mosterd na de maaltijd. Het ligt in de visie van de ChristenUnie voor de hand om eerst te evalueren, eerst lessen te trekken uit de rapportages over de afgelopen jaren en dan het beleid te herijken. Geïnformeerd wordt of GS en de overige fracties het met de ChristenUnie eens zijn, dat de volgorde andersom had moeten zijn.

In de startnotitie staat een aantal vragen. Voor de ChristenUnie is het geschetste beeld van het huidige BWM-beleid eigenlijk niet inzichtelijk zonder die eindrapportages over klimaat en duurzaamheid. Vandaar dat de ChristenUnie het College vraagt hoe de resultaten van die programma's zullen worden geborgd in het nieuwe provinciale beleid.

De ChristenUnie mist in hoofdstuk 2 van de startnotitie de uitwerking van de strategie Utrecht 2040. De Utrecht 2040 strategie wordt slechts één keer genoemd, maar dan wel als het kompas voor het handelen van de provincie. De ChristenUnie had verwacht dat de startnotie nauwkeurig zou aangeven welke richting dit kompas aangeeft, maar dat blijft helaas hangen in de mist van de versmalling.

In reactie op de tweede vraag bij hoofdstuk 2: de ChristenUnie denkt dat een integraler BWM-beleid een grotere bijdrage kan geven aan de ontwikkelopgaven. Een duidelijk voorbeeld uit het stedelijk gebied, de verwachte klimaatveranderingen zullen leiden tot een toename van de hittestress in grote steden. Klimaatadaptatie is voor de provincie een kerntaak die veel bijdraagt aan de kwaliteit van de leefomgeving. Hoe eerder wordt geïnvesteerd in het terugdringen van hittestress, hoe beter. Hoe langer wordt gewacht, hoe kostbaarder de maatregelen. Dus hoe eerder hierin samen met anderen wordt geïnvesteerd, hoe meer rendement uit de euro's wordt gehaald.

Tijdens het minisymposium 'Water boven water' van vorige week gaf Alterra het advies om het vermijden van hittestress hoog op de bestuurlijke agenda te zetten. De aanwezige waterschapsbestuurders reageerden meteen dat daarvoor in het stedelijk gebied meer ruimte moet worden gegeven aan grote wateroppervlakten. Dat vereist dus een lange termijnvisie in de ruimtelijke ordening. De ChristenUnie stelt voor die visie uit te werken in de provinciale structuurvisie en in het provinciale waterbeleid.

De lange termijn opgave rond hittestress brengt de ChristenUnie tot het voorstel om een zevende basiskwaliteit toe te voegen, namelijk 'een leefomgeving zonder hittestress'. Dat als antwoord op de vragen aan het eind van hoofdstuk 3. De ChristenUnie verwacht dat hittestress in het stedelijk gebied in de toekomst een groot probleem gaat worden, als daar nu niets aan wordt gedaan. De aanpak daarvan lijkt de ChristenUnie urgenter dan de aanpak van bv. stankhinder en lichthinder en het aanwijzen van stiltegebieden op de Utrechtse Heuvelrug. Verder is de ChristenUnie volledig akkoord met de zes basiskwaliteiten die in de startnotitie op een rij zijn gezet.

Ten aanzien van de vraag welk ambitieniveau zou moeten worden gehanteerd voor de basiskwaliteiten, denkt de ChristenUnie dat het al een hele toer zal worden om voor alle genoemde basiskwaliteiten de wettelijke normen te halen.

Als voorbeeld wordt de geluidskwaliteit genoemd. Er is een wijziging van de geluidswetgeving in de maak (SWUNG, Samen Werken aan de Uitvoering van Nieuw Geluidbeleid). In de toekomst komen er rond wegen waarschijnlijk geluidproductieplafonds, zodat er ook bij bestaande weginfrastructuur, die steeds intensiever wordt gebruikt, maatregelen getroffen zouden moeten worden. In de startnotitie wordt de veranderende geluidwetgeving niet genoemd, maar dit punt vereist eigenlijk wel een uitwerking bij de herijkingsoperatie.

Over de normen voor fijnstof, ammoniak, externe veiligheid, waterkwaliteit en de Kaderrichtlijn Water is het laatste woord ook nog niet gezegd. De ChristenUnie vermoedt derhalve dat met het voldoen aan de wettelijke normen de lat al aardig hoog wordt gelegd. Wat is onze visie op de gewenste integrale aanpak?

In reactie op de vragen aan het slot van hoofdstuk 4: kunnen we ons vinden in de manier waarop duurzaamheid, klimaat, energie en afval een andere plek krijgen in het provinciaal beleid? De ChristenUnie pleit voor het borgen van de resultaten uit de eindrapportages van duurzaamheid en klimaat in de toekomst. De ChristenUnie denkt dat het goed borgen van die resultaten de integrale aanpak versterkt. De ChristenUnie prefereert een integrale aanpak boven een sectorale benadering. Maar bij die integrale benadering horen nu juist de energietransitie, een goed klimaatbeleid en een brede aandacht voor duurzaamheid.

Tenslotte de vraag over de integrale borging van duurzaamheid in het provinciaal beleid.

Ook al wordt duurzaamheid een essentieel onderdeel van alle beleidsvelden genoemd en een aandachtspunt voor alle gedeputeerden, dan kan toch nog steeds de milieugedeputeerde een coördinerende rol spelen in de visie van de ChristenUnie. In feite is dat met financiën precies hetzelfde. Alle gedeputeerden zijn verantwoordelijk voor de financiën van hun portefeuille, maar daarnaast is er één gedeputeerde die overkoepelend op financiën kan worden aangesproken. Als iedereen verantwoordelijk wordt gesteld, voelt niemand zich verantwoordelijk. Kortom, de ChristenUnie pleit voor een coördinerende duurzaamheidgedeputeerde.

Ter voorbereiding op deze vergadering heeft de ChristenUnie 'De staat van Utrecht' nog eens doorgebladerd, de Duurzaamheidsmetingen van 2008 en 2010. Geïnformeerd wordt naar de planning voor de komende duurzaamheidsmetingen. De vraag is of in 2012 en 2014 vergelijkbare duurzaamheidsmetingen komen.

De heer Van Wikselaar deelt mede dat de SGP zoekende is naar de vraag wat precies wordt bedoeld met duurzaamheid. De SGP mist in het voorliggende stuk een goede definitie van de term duurzaamheid, zodat duidelijk wordt wat het uitgangspunt is.

De SGP sluit zich aan bij de vraag wat er gebeurt met de onderdelen die afvallen als basiskwaliteit.

Een integrale aanpak wordt door de SGP ondersteund.

Concreet wordt een aantal vragen gesteld. Met betrekking tot de vraag of kan worden ingestemd met de genoemde basiskwaliteiten gaat de SGP er vanuit dat wordt gevraagd of dit de 6 basiskwaliteiten zijn waarop de provincie zich zou moeten gaan richten. Het antwoord van de SGP is dat dit afhankelijk is van wat er gebeurt met de onderdelen die afvallen.

De SGP heeft geen andere basiskwaliteit voor BWM kunnen bedenken. Met betrekking tot de vraag welk ambitieniveau zou moeten worden gehanteerd voor de verschillende basiskwaliteiten informeert de SGP wat de keuzen zijn, waarop kan worden gestuurd i.c. wat de doelstellingen zijn. Dit betreft een startnotitie. Indien die keuzen straks in de kadernotitie worden gemaakt, kan de vraag over het ambitieniveau pas op dat moment worden beantwoord.

Het bevreemdt de SGP dat de integrale aanpak pas nu wordt bedacht. Voor de SGP is dit een vanzelfsprekendheid.

De SGP mist hoe Ketenduurzaamheid wordt gezien. Dat hangt echter samen met de eerdere opmerking over een goede definiëring van duurzaamheid.

Samenvattend merkt spreker op dat voor de SGP nog een aantal vragen dient te worden beantwoord, alvorens kan worden gesproken van een BWM-beleid waarvoor de Staten verantwoordelijkheid nemen.

Mevrouw Van de Geest hecht er in de eerste plaats aan haar waardering uit te spreken voor het overzicht BWM-beleid in het hoofdstuk stand van zaken.

Namens de PvdD plaatst zij vervolgens de volgende opmerkingen.

- Bij de basiskwaliteiten wordt luchtkwaliteit genoemd. Daarover wordt vooral gesproken in relatie tot verkeer. De PvdD gaat er vanuit dat dit slechts een voorbeeld betreft en ook rekening wordt gehouden met andere bronnen van luchtvervuiling en fijnstof.
- De Duurzaamheid wordt integraal meegenomen. Dat baart de PvdD zorgen. Vooral ook omdat daarmee de daarbijbehorende subsidie stopt. Dat wekt de indruk dat er wellicht minder ingezet gaat worden op duurzaamheid. Geïnformeerd wordt of deze zorg gegrond is en zo niet, waar dat dan wordt opgevangen.
- Met betrekking tot het ambitieniveau hoopt de PvdD op concrete, meetbare doelen waarin ook termijnen worden gesteld.

Mevrouw Hoek memoreert dat dit een onderliggend stuk is van het PMP. 50PLUS constateert dat het ambitieniveau, evenals in het verlengde PMP, hoog is maar niet is geconcretiseerd. 50PLUS mist in de startnotitie hoe het BWM-beleid zich verhoudt tot het Natuurakkoord en de EHS.

Met betrekking tot de bodemkwaliteit (blz. 17) wordt o.a. aangegeven dat zich nieuwe ontwikkelingen aandienen zoals het toenemend gebruik van de bodem als duurzame energiebron. 50PLUS mist in dat kader de opslag van warmte.

In algemene zin pleit 50PLUS ervoor bij stukken, waarin veel afkortingen staan, een verklarende afkortingslijst op te nemen.

Gedeputeerde De Vries hecht er in de eerste plaats aan op te merken dat thans sprake is van een startnotitie, een eerste stap in het proces om te komen tot de herijking en een nieuw kader

voor het BWM-beleid. Het doel van de startnotitie is een richting te geven en de commissie uit te nodigen daarop te reageren en suggesties mee te geven. In de startnotitie staat een aantal afwegingen die zullen worden gemaakt w.o. wat de provincie wel en niet meer zal doen, wat de provincie wil benoemen als basiskwaliteit en waarvoor dat wordt ingezet. Dit is gerelateerd aan hoe GS aankijken tegen de taak en rol die de provincie heeft in het totale speelveld. Verschillende actoren spelen daarin een rol. De provincie zal daarin haar plek moeten vinden. De reden van de startnotitie is de vraag die ook door de SGP is gesteld, nl. waarom dit niet al is geïntegreerd. De ambtelijke organisatie heeft in deze inmiddels wel al een slag gemaakt met de vermindering van afdelingen. Medewerkers die bij de afdeling Fysieke Leefomgeving terecht zijn gekomen zoeken aansluiting bij de medewerkers van Wonen en Ruimtelijke Ordening. Thans moet een en ander nog beleidsmatig worden ingevuld. De startnotitie is daartoe de eerste aanzet.

De ontwikkelopgave gaat over de gebiedsgerichte aanpak; bekijken hoe op maatwerkniveau iets met het totaal kan worden gedaan en hoe de provincie daarin haar rol kan spelen als overheid.

De thans benoemde basiskwaliteiten zijn redelijk abstract. Op grond daarvan is spreker er geen voorstander zoiets specifiek als hittestress toe te voegen als basiskwaliteit. Hij kan zich voorstellen dat hittestress wordt meegenomen in het kader van de waterkwaliteit. Overigens is hittestress een punt dat meegenomen dient te worden en al wordt in het kader van de stedelijke ontwikkeling.

Ten aanzien van Afval licht spreker toe, dat de provincie onderdeel uitmaakt van de AVU. De rol van de provincie is niet financieel maar feitelijk slechts bestuurlijk om de onderlinge verhoudingen te bewaken. Die rol voegt in de visie van GS niets toe aan de kernopgave van de provincie op grond waarvan de keuze wordt gemaakt dit onderdeel los te laten.

Energie en Klimaat verdwijnen niet, maar worden een integraal onderdeel van de afwegingen die op de verschillende beleidsvelden worden gemaakt. De verantwoordelijk gedeputeerden zien daarop toe en kunnen daarop ook worden aangesproken.

Desgevraagd door de heer Meijer, memoreert spreker de presentatie Energie, waarin is toegelicht hoe de provincie omgaat met het vraagstuk van Energie. De kern is dat integraal beleid wordt voorgestaan.

De heer E. de Vries geeft aan dat door diverse fracties is aangegeven dat zij zich zorgen maken over waar de onderdelen Klimaat, Energie, Afval terecht komen. Om brede steun te verkrijgen kan hij zich voorstellen dat iets uitbreider op schrift wordt geschetst hoe GS hiermee om denken te gaan.

De heer Meijer voegt hieraan toe ook behoefte te hebben aan een uitgebreider antwoord op zijn vraag naar de gevolgen van de afbouw van de subsidieregeling (agendapunt 11).

Gedeputeerde De Vries memoreert, dat in het Coalitieakkoord is aangegeven dat duurzaamheid als een integraal onderdeel van het beleid wordt gezien. Dat heeft tot gevolg dat Energie geen onderdeel is van het Milieubeleid maar van het Economisch Beleid. In dat kader hebben de Staten ook een presentatie gehad. Het streven is erop gericht dit onderwerp bij alle portefeuillehouders gestalte en vorm te geven. Spreker begrijpt, dat bij deze commissie de behoefte bestaat aan een uitleg wat met duurzaamheid wordt gedaan. Hij memoreert dat milieu voor hem niet gelijk is aan duurzaamheid. Duurzaamheid is veel breder. Het voorliggende verhaal betreft niet sec duurzaamheid, maar een herijking van het BWM-beleid.

Desgevraagd door de heer Meijer, deelt gedeputeerde Van Lunteren mee, dat de provincie vanuit het economisch beleid geen windmolenparken stimuleert. Vanuit ruimtelijk beleid is bekend wat daarover in de Structuurvisie staat. Hieruit blijkt dat dit onderwerp integraal wordt opgepakt en de Staten alle mogelijkheid hebben om GS daarop te bevragen in de

verschillende commissies. Voor deze aanpak is met name gekozen vanwege het belang van het onderwerp. Daarbij komt dat duurzaamheid een dermate ‘containerbegrip’ is dat de ervaring is dat dit onderwerp niet in de volle breedte aan bod komt indien het onder één portefeuille wordt ondergebracht. In MME is het besproken in het kader van de Economische Visie.

De heer Meijer geeft aan dat de beantwoording hem niet geruststelt.

De heer Smakman memoreert dat terzake van de duurzame energie tussen Rijk en provincies ook afspraken zijn gemaakt in het kader van BLOW en het Klimaat- en Energieakkoord.

Geïnformeerd wordt of dat al dan geen kerntaken zijn voor de provincie.

Gedeputeerde Van Lunteren licht toe dat de gemaakte afspraken in het kader van BLOW zijn verwerkt in de Structuurvisie. Daarbij is wel aangegeven dat de provincie de windmolens niet financieel mogelijk gaat maken. Indien er particuliere initiatieven komen voor die plekken, zal de provincie daarin faciliteren. In de Economische Visie is het thema Duurzaamheidseconomie opgenomen.

Gedeputeerde De Vries vervolgt zijn beantwoording.

Met betrekking tot de interpretatie over het bouwen in stille gebieden verwijst hij naar de eerste contouren van de kadernota Binnenstedelijk Bouwen en Wonen. De inzet van GS in deze is gericht op de binnenstedelijke opgave. Indien ontwikkelingen worden voorgestaan op plekken die lastiger liggen, is de integrale benadering nodig om te bekijken waar die ontwikkelingen op een goede manier kunnen plaatsvinden. Dat kan o.a. door op een bepaalde manier te bouwen. Per gebied zal echter bekeken moeten worden wat de mogelijkheden en kansen zijn. Het BWM-beleid kan daarbij een ondersteunende factor zijn.

Desgevraagd door de heer E. de Vries, licht spreker toe dat met de zinsnede ‘waar de geluidskwaliteit al voldoet aan de vereiste/gewenste waarden’ gedacht kan worden aan een plek waar aan de wegkant al kantoren staan die als geluidscherm dienen. Ter illustratie wijst hij o.a. op Vathorst.

De heer E. de Vries deelt mede dat de PvdA ervoor pleit de lat iets hoger te leggen. Ter illustratie wijst hij nogmaals op de woningbouw langs de A10.

Gedeputeerde De Vries neemt dit mee, maar wijst erop dat de huidige economische situatie niet helpt om dergelijke dure oplossingen op dit moment te realiseren.

De provincie vervult nog steeds een toezichthoudende rol op de waterschappen. De waterschappen zullen hun opgaven moeten vormgeven in hun waterplannen. De provincie controleert vervolgens of dat overeenkomt met wat de provincie aan andere ontwikkelingen zou willen toestaan op dat gebied. Er wordt altijd gezocht naar synergie met de waterschappen; het is niet de bedoeling elkaar tegen te werken.

Op blz. 9 staat het overzicht aan wettelijke taken waaraan de provincie gehouden is en blijft. Die behoren dan ook tot de kerntaken van de provincie.

Het PMP is met twee jaar verlengd, omdat GS voorstaan dit traject op een zorgvuldige manier af te ronden. Indien eerder vormgegeven kan worden aan de herijking van het BWM-beleid staat niets in de weg om op dat moment door te gaan met het nieuwe beleid.

Het kwantificeren van het ambitieniveau komt terug in de nadere uitwerking t.w. zodra de herijking meer vorm wordt gegeven in een kadernota. Het wettelijk ambitieniveau is het uitgangspunt.

Spreker zegt toe binnen GS nader van gedachten te wisselen over de wijze waarop tegemoet kan worden gekomen aan de behoefte, die in deze commissie van verschillende zijde is geuit, ten aanzien van de verantwoording met betrekking tot de duurzaamheid.

In de samenwerking met andere overheden vervult de provincie een coördinerende rol ten aanzien van duurzaamheid.

De heer E. de Vries memoreert in deze dat vanuit meerdere fracties is verzocht – evenals dit voor financiën het geval is – een gedeputeerde ‘duurzaamheid’ aan te wijzen vanwege de gedachte dat, indien iedereen verantwoordelijk is, niemand zich verantwoordelijk voelt. De heer Meijer voegt hieraan toe dat de SP op het standpunt staat dat duurzaamheid bij milieu hoort en derhalve de gedeputeerde Milieu aanspreekbaar moet zijn op dit punt en hiervoor ook de verantwoordelijkheid moet nemen.

De heer El Yassini merkt op dat de VVD het, juist vanwege het feit dat GS aangeven dat duurzaamheid in alle portefeuilles terugkomt, de verantwoordelijkheid van PS acht GS daarop aan te spreken. Indien van belang wordt geacht dat duurzaamheid bij een bepaald onderwerp meer aan de orde moet komen zijn de Staten aan zet en niet GS.

De heer Meijer memoreert dat de SP vreest dat duurzaamheid op die wijze ondersneeuwt. De heer Fastl koppelt hieraan, in aansluiting op het betoog van de ChristenUnie, hoe voorgestaan wordt de provincie duurzaam in te richten op het punt van de klimaatverandering. Er is weliswaar geen gedeputeerde Duurzaamheid, maar de afdeling Milieu is in de visie van GroenLinks wel de afdeling die daarop de focus zou moeten leggen. Ter illustratie wijst hij o.a. op de bouwlocaties Rijnenburg en bij Vianen. Vanuit de integraliteitsgedachte zou feitelijk door de afdeling Milieu moeten worden aangegeven dat die bouwlocaties niet wenselijk zijn, gezien de toekomstige verwachtingen rondom klimaat. De vraag is welke portefeuillehouder daarin dan leidend is.

Gedeputeerde De Vries licht toe dat bij een onderwerp als hittestress meerdere portefeuillehouders betrokken zullen zijn. Het College vat duurzaamheid op als een verantwoordelijkheid van alle gedeputeerden. Spreker herhaalt zijn toezegging binnen het College aan de orde te zullen stellen hoe duidelijk zou kunnen worden gemaakt waar duurzaamheid verankerd zit en op welke wijze dat kan worden getoetst.

De heer Fastl geeft aan dat GroenLinks op dit punt op alle fronten alert zal blijven.

De heer Meijer begrijpt dat een eventuele motie van wantrouwen op het gebied van duurzaamheid per definitie richting het hele College wordt ingediend.

Gedeputeerde De Vries bestrijdt dit. Het is afhankelijk van welk onderdeel het betreft.

Spreker stelt vast dat de SP duurzaamheid thans wederom als containerbegrip hanteert.

De heer E. de Vries betreurt dat niet wordt ingegaan op het principe, dat als iedereen verantwoordelijk is, feitelijk niemand zich verantwoordelijk voelt en verwijst in deze nogmaals naar het voorbeeld van financiën.

Gedeputeerde De Vries vervolgt te onderschrijven dat Groen en Milieu feitelijk nog niet zijn geïntegreerd. Dat is de volgende stap. De startnotitie is een eerste stap in het proces, gezien vanuit zijn portefeuille BWM.

In zijn visie kunnen de eindrapportages klimaat en duurzaamheid een goede basis vormen voor de bespreking van de Kadernota.

SWUNG zal in de nadere uitwerking moeten terugkomen. Dit is de grote lijn.

Spreker moet het antwoord op de vraag over de planning van de Staat van Utrecht schuldig blijven.

Luchtkwaliteit betreft uiteraard niet alleen auto's, maar ook o.a. industrie en landbouw. Dat is ook verwerkt in de rapportage die de commissie binnenkort tegemoet kan zien.

Er wordt niet minder ingezet op duurzaamheid, maar op een andere manier, nl. verdeeld over de verschillende portefeuilles. Daarbij wordt niet meer alleen standaard gegrepen naar het middel van de subsidieverlening. Voorgestaan wordt duurzaamheid meer te bezien vanuit het beleidsmatige en de rol die voor de provincie wordt gezien op dit dossier.

Aan meer concreet meetbare doelen zal verder invulling worden gegeven in het kader van de Kadernota.

Met betrekking tot de vraag hoe dit verhaal zich verhoudt tot het Natuurakkoord licht spreker ter illustratie toe dat in het Natuurakkoord ook een aantal wateropgaven wordt benoemd. Dat komt in dit kader terug in het Waterbeleid. Het voorliggende stuk is sec gericht op de basiskwaliteiten en de taken die de provincie heeft. Het Natuurakkoord is een uitwerking die zich bv. ook verhoudt tot de EHS en wat daarin gebeurt. Er is derhalve sprake van enige overlap.

Warmteopslag komt aan bod bij Bodemkwaliteit en komt aan de orde als gesproken gaat worden over de Structuurvisie voor de ondergrond.

De heer El Yassini memoreert dat het huidige PMP op grond van een aantal redenen met 2 jaar is verlengd. Een van de redenen was o.a. de ontwikkeling van de Omgevingswet. Geïnformeerd wordt of verwacht wordt dat de Omgevingswet al dit jaar tot stand komt. Gedeputeerde De Vries licht toe dat gekozen is voor een verlenging van het PMP met 2 jaar om de ruimte te krijgen de ontwikkelingen op het gebied van de Omgevingswet te volgen. Ter zake van de herijking van het BWM-beleid wordt getracht zoveel mogelijk synchroon te lopen met het proces van de Omgevingswet; dit om te voorkomen dat na de herijking weer een heel traject moet worden doorlopen om de Omgevingswet in het beleid te verankeren. De heer El Yassini deelt mede dat de VVD het van belang acht dat de ruimte wordt genomen om de ontwikkelingen met betrekking tot de Omgevingswet af te wachten.

De heer De Heer is van mening dat juist de integrale aanpak, die in de startnotitie wordt bepleit, onderstreept dat duurzaamheid zou moeten worden toegevoegd als basiskwaliteit. Met betrekking tot de toezegging dat in het College nader wordt gesproken over de borging van duurzaamheid pleit de ChristenUnie ervoor ook de borging van Klimaat, Energie en Afval mee te nemen.

De ChristenUnie ziet met belangstelling de beantwoording op de vraag over de Staat van Utrecht tegemoet.

Gedeputeerde De Vries geeft aan dat er zowel argumenten voor als tegen kunnen worden genoemd om hittestress tot een basiskwaliteit te verheffen. In vergelijking met de overige basiskwaliteiten heeft spreker grote twijfel ten aanzien van een basiskwaliteit hittestress. Hij staat op het standpunt dat hittestress meer een afgeleide daarvan betreft.

De heer De Heer deelt mede dat de ChristenUnie ervoor pleit een werkconferentie met gemeenten en waterschappen te organiseren over hittestress, met het doel om af te bakenen wie nu het beste welk onderdeel voor zijn rekening kan nemen. Het resultaat van de werkconferentie kan vervolgens leiden tot het al dan niet opnemen van hittestress als provinciale basiskwaliteit.

Mevrouw Hoek memoreert dat zij met haar vraag, hoe de herijking van het BWM-beleid zich verhoudt tot het Natuurakkoord en de EHS, met name doelde op de financiële gevolgen, mede in relatie tot de bezuiniging op het gebied van BWM.

Voorts informeert zij wanneer het vervolg op deze startnotitie tegemoet kan worden gezien, waarin hetgeen thans naar voren is gebracht is verwerkt.

De heer Smakman memoreert zijn opmerking dat zwemwaterkwaliteit en daarmee het toezicht op zwembaden een taak van de provincie gaat worden. De vraag is of GS zich ervan bewust zijn dat dit een onderdeel moet worden van het BWM-beleid.

Gedeputeerde De Vries onderschrijft dat zwemwaterkwaliteit een taak van de provincie betreft en daarmee ook het toezicht daarop.

Met betrekking tot de vraag over de financiële gevolgen, memoreert spreker reeds in de vorige vergadering te hebben toegezegd dat, vooruitlopende op de Voorjaarsnota, inzicht zal worden gegeven in waarop op het gebied van BWM zal worden bezuinigd en hoe dat wordt opgevangen.

Het vervolg op de startnotitie kan na het zomerreces (september) tegemoet worden gezien. Door de ChristenUnie wordt verzocht naast duurzaamheid ook ten aanzien van de andere onderdelen die afvallen aan te geven hoe deze worden geborgd in de verschillende beleidsvelden. Spreker zegt toe binnen het College te zullen bekijken op welke wijze de commissie in deze kan worden bediend.

De suggestie over het organiseren van een werkconferentie over hittestress neemt hij mee. Spreker kan zich echter voorstellen dat er effectievere methoden zijn om dit onderwerp de juiste aandacht te geven.

De voorzitter stelt vast dat dit onderwerp hiermee voldoende is besproken.

9. Statenbrief bestedingsplan Brede Doeluitkering Verkeer en Vervoer 2012 inclusief beantwoording vragen SP

De voorzitter memoreert dat door de SP vragen zijn gesteld, die uitgebreid door GS zijn beantwoord.

De heer Meijer spreekt zijn dank uit voor de beantwoording. Hij stelt het op prijs dat getracht is een en ander in beeld te krijgen. Spreker licht toe dat het gevoel geen grip te hebben op datgene, dat er speelt op het gebied van mobiliteit en vervoer ten grondslag lag aan het aan de orde stellen van dit onderwerp destijds. Hieraan is in zekere zin gehoor gegeven. Er heeft een bijeenkomst over de invloed van de Staten op een aantal essentiële besluitvormingsprocessen plaatsgevonden, waaraan in het voorliggende stuk en in de beantwoording op de vragen van de SP wordt gerefereerd. Op basis van genoemde bijeenkomst, concludeert de SP dat de invloed van de Staten op zich gering is. Er is sprake van een uitvoerende taak van GS, een aantal bouwstenen van het beleid w.o. het strategisch Mobiliteitsplan dat om de zoveel jaar opnieuw wordt vastgesteld en langlopende projecten. Dit sterkt de SP in de overtuiging dat de BDU enigszins een graadmeter is van het beleid en de keuzes die daaraan ten grondslag liggen. Op grond daarvan acht de SP het van belang dat hierover thans wordt gesproken en wordt de hoop uitgesproken dat dit ook een vervolg krijgt.

Het is duidelijk dat het beleid van de provincie op alle mogelijke manieren wordt beïnvloed en dat de actualiteit vereist dat dit beleid ook steeds wordt bijgestuurd. Spreker wijst hierbij o.a. op de economische crisis en nieuwe inzichten als het gaat om milieuaspecten zoals fijnstof. In de visie van de SP kan niet sec worden volstaan met een stricte verwijzing naar de pijlers die eens in de zoveel tijd zijn vastgesteld en de uitvoerende taken.

Spreker hecht er vervolgens aan de beantwoording op de vragen van de SP op hoofdlijnen door te nemen.

De SP heeft gevraagd naar de verdeling van de overheidsuitgaven ten aanzien van OV en wegen om een overzicht te krijgen in waar het nu feitelijk om gaat. De verstrekte informatie is helder. Diegene die het OV een goed hart toedraagt en dit ziet als een feitelijk milieuvriendelijk alternatief voor wegen en de grote mobiliteitsvraagstukken van dit moment, wil graag dat de investeringen zodanig worden besteed, dat o.a. het OV ook een reëel en bestaand alternatief is voor de auto en dat de overheid al datgene doet dat in haar vermogen ligt om versterking van die positie te bevorderen. Daarom moet de vraag worden gesteld of iedere euro wel goed wordt besteed in dat verband; of de positie van het OV structureel wordt versterkt of dat het geld wordt uitgegeven aan bepaalde projecten voor deelgebieden die er

weliswaar voor zorgen dat sommige zaken ten goede keren maar dat daarmee de positie van het OV in feite niet structureel wordt versterkt.

De voorzitter wijst erop dat alle commissieleden de beantwoording op de vragen van de SP hebben ontvangen. Spreker verzoekt de heer Meijer zich derhalve te beperken tot de vragen die de SP nog aanvullend daarop zou willen stellen.

De heer Meijer zet uiteen dat het leggen van enige accenten binnen het kader van de beantwoording toch van enige betekenis is. Mede omdat dit de behandeling van de andere vragen in belangrijke mate bijkleurt.

Spreker vervolgt dat het verstrekte overzicht een enorme uitgave op het gebied van het OV suggereert (Randstadspoor, hoog frequent spoor, station Driebergen-Zeist, sneltram Uithof). Of er meer mensen in de wijken naar de bus gaan en de positie van het OV daar structureel wordt versterkt, blijft echter de vraag. Op vraag 2 (vindt u, gelet op de voorliggende situatie, dat de keuzes zoals die nu worden gemaakt voldoende recht doen aan de belangen) wordt bv geantwoord dat de auto vijf keer zoveel wordt gebruikt en er meer geld wordt besteed aan het OV. Dat antwoord acht de SP niet afdoende. Het gaat om de structurele positie van het OV. De aanvoer van de frequente- en snelle OV-lijnen is een essentieel onderdeel van het beleid. Uit de beantwoording blijkt dat een duidelijke keuze wordt gemaakt voor de snelle lijnen, waarvan veel gebruik wordt gemaakt en dat mensen maar moeten zien of en hoe men daar komt. De SP betreurt dit; dit is een accent dat de SP graag anders zou willen leggen.

Spreker maakt van deze gelegenheid gebruik mee te delen pas vanaf 2019 naar de Rabobrug wordt gekeken. Geïnformeerd wordt of dit een wenselijke ontwikkeling wordt geacht en of dit in overeenstemming is met de afspraken terzake van VERDER.

Het stationsgebied Amersfoort betreft een groot bedrag (€ 4,4 miljoen). Naar aanleiding van de beantwoording heeft spreker al op ambtelijk niveau doorgevraagd waarom het gaat. Het antwoord was dat sprake is van een administratieve afhandeling. In feite gaat het om oude MIRT-gelden (voor 2004/2005) en de afspraak dat dit geld bij Amersfoort terecht moet komen. In het kader van de voormalige gemeenschappelijke doeluitkering (GDU) schreef het Rijk dwingend voor hoe het geld moest worden besteed en werd dat vervolgens conform toegekend. In de huidige BDU heeft de provincie een beleidsvrijheid als het gaat om de besteding. Op grond hiervan is de SP van mening dat de provincie wel degelijk de mogelijkheid heeft het plan met betrekking tot het stationsgebied Amersfoort inhoudelijk te toetsen. De vraag is of een gemeente, die zolang neemt om dergelijke prestige projecten tot uitwerking te laten komen, zolang aanspraak kan blijven maken op de gelden op grond van het feit dat ooit door de provincie een brief is geschreven dat die gelden worden toegekend. Gelet op de enorme omvang van de investering, is de vraag of de provincie niet met de gemeente Amersfoort om de tafel moet gaan zitten om te bekijken of het een gerechtvaardigde beleidskeuze is.

Met betrekking tot bereikbaarheid van winkels in Amersfoort voor de bewoners van de Eemgaarde wordt geantwoord dat dit al zo is. Dat is echter niet het geval. De bust stopt bij het Borneoplein. Mensen die slecht ter been zijn moeten een eind lopen.

Spreker kiest ervoor thans niet meer in te gaan op de keuze terzake van lijn 120 en andere bedreigde lijnen. Aangegeven wordt 'op dit moment niet maar later mogelijk wel'. De SP verwacht dat het OV niet veilig is zolang dit Kabinet blijft zitten. Dat is te zien aan de aanpak van de OV in de grote steden. Verwacht mag worden dat dit beleid in de toekomst nadrukkelijk de investeringen in het OV hier op de korrel gaat nemen, waarbij de provincie zich zal moeten afvragen of het belang van het OV voldoende is gewaarborgd.

In de visie van de SP hadden GS daarin verder kunnen gaan door dat beter en gedetailleerder aan te geven, zodat in deze meer perspectief had kunnen worden geboden.

De heer IJssennagger merkt in reactie op het betoog van de SP op dat de PVV het OV wel als een alternatief ziet, maar meestal is het geen reëel alternatief en veelal zeker geen oplossing voor de meeste mobiliteitsproblemen. In dat opzicht baart het de PVV zorgen dat er zoveel geld naar het OV gaat en relatief weinig naar asfalt en fietspaden.

De heer Meijer memoreert te hebben betoogd dat, indien dergelijke keuzes worden gemaakt, dit er inderdaad toe kan leiden dat het nooit een volwaardig alternatief is. De PVV bevestigt dat. Daarmee houdt de PVV feitelijk een inhoudelijk pleidooi voor intensivering van het beleid ten aanzien van OV.

De heer IJssennagger bestrijdt dit. Ter illustratie wijst hij erop dat een reis van zijn huis naar het provinciehuis niet uitvoerbaar is per OV. Indien dit uitvoerbaar wordt gemaakt, is het volstrekt onbetaalbaar en daarmee niet reëel om te denken dat de meeste vervoerkilometers die in deze provincie worden gemaakt per OV zijn te doen.

In dat kader heeft de PVV een vraag over de stelling dat vijf keer zoveel gebruik wordt gemaakt van de auto dan van het OV. Geïnformeerd wordt of de verdeling is gebaseerd op de individuele reizigerskilometers of op het individueel aantal reizen. Voorts wordt geïnformeerd of GS zicht hebben op hoe dat 10 jaar, 5 jaar geleden was en wat de ontwikkeling van dat getal is in de toekomst in de zin of het toe- dan wel afneemt.

Spreker resumeert dat in de bijeenkomst op 6 februari jl. een mededeling is gedaan welke procedure rond de aanbidding van het BDU zou moeten worden gevolgd. De PVV heeft begrepen dat PS daarin in wezen geen rol spelen. Spreker vestigt de aandacht op de Wet BDU Verkeer en Vervoer hoofdstuk 4, artikel 7 en citeert daaruit: "GS betrekken bij de voorbereiding van het bestedingsplan bedoeld in artikel 6 de naar zijn oordeel meest belanghebbende bestuursorganen. Daartoe behoren in ieder geval de besturen van de inliggende gemeenten." Dat betekent dat er meerdere bestuursorganen bij betrokken kunnen worden. Geïnformeerd wordt waarom GS ervoor kiezen daar PS als bestuursorgaan niet bij te betrekken.

De heer E. de Vries stelt het goed te achten dat de SP, gesteund door de PvdA, vragen heeft gesteld, waardoor thans inzicht wordt verkregen in de ca € 38 miljoen die aan Mobiliteit is uitgegeven. Voor de PvdA is een en ander op grond van de beantwoording van de vragen van de SP en de presentatie op 6 februari jl. een stuk helderder geworden.

Spreker memoreert dat de PvdA heeft verzocht het concept BDU ter bespreking te agenderen. Dat is toegezegd, hetgeen de PvdA verheugt. De PvdA heeft hierom verzocht omdat het haar, in navolging op de vraag van de PVV, verbaast dat iedereen wordt geconsulteerd behalve PS. De PvdA kan zich niet kan voorstellen dat GS niet geïntereeseerd zijn in de visie van PS, omdat zij immers hun voordeel kunnen doen met de inzichten van PS terzake van dit punt.

De heer Schaddelee informeert in reactie op het betoog van voorgaande spreker hoe PS aankijken tegen bestuurlijke drukte. Voorgestaan wordt, dat niet meer dan twee overheidslagen betrokken zijn. In dit geval wordt feitelijke een pleidooi gehouden voor drie bestuurslagen. De ChristenUnie vraagt zich af of het volk dan niet op teveel plaatsen door teveel mensen tegelijk wordt vertegenwoordigd.

De heer Meijer wijst erop dat de provincie OV-autoriteit is. Daarmee is het een kerntaak en een verantwoordelijkheid van de provincie. Op grond hiervan hebben de Staten, als volksvertegenwoordiging, in de visie van de SP, een rol.

Naar aanleiding van een desbetreffende opmerking van de heer E. de Vries onderschrijft de heer Schaddelee dat de provincie op detailniveau een goede schakelkast kan zijn. In de visie van de ChristenUnie kunnen gemeenten echter ook zelf iets vinden over hun eigen fietspaden. Op het moment dat PS iets vinden, kan teruggevallen worden op het Mobiliteitsplan waarin

aan GS de kaders worden aangegeven. De ChristenUnie heeft niet de indruk dat de Staten te weinig aan zet zijn op dit punt.

Desgevraagd door de heer Meijer, bevestigt spreker dat de actualiteit aanleiding kan zijn om terug te komen op het beleid. Daarvoor zijn verschillende mogelijkheden, w.o. het bespreken in commissievergaderingen, het stellen van schriftelijke vragen en het indienen van moties. In de visie van de ChristenUnie moeten de Staten de hand in eigen boezem steken als het gaat om bestuurlijke drukte. Overheden kunnen elkaar ook overvoeren op dit punt.

Mevrouw Hoek informeert of in het kader van de begroting (blz. 3) rekening is gehouden met fluctuaties als gevolg van gemeenten die toe- of uit de BRU treden.

Gedeputeerde Van Lunteren merkt op dat het BRU vooralsnog eerder groter wordt dan kleiner. Stichtse Vecht heeft, afhankelijk van de uitkomst bij het Rijk, geen besluit willen nemen en maakt derhalve nu volledig onderdeel uit van het BRU. Dat betekent voor de provincie minder inkomsten en dat Stichtse Vecht de projecten die bij de provincie waren ingebracht opnieuw zal moeten bepleiten binnen het BRU.

De provincie en het BRU hebben er nadrukkelijk voor gekozen in deze niet op de zaak vooruit te lopen. De provincie geeft richting het Rijk wel aan dat er snel duidelijkheid moet komen hoe hiermee zal worden omgegaan. Het levert nl. nogal wat werk op om ervoor te zorgen dat de plannen in elkaar worden geschoven, ook omdat rekening moet worden gehouden met bestuurlijke toezeggingen die zijn gedaan vanuit het BRU naar andere gemeenten toe. Hoe dat proces vorm zal krijgen, is op dit moment niet bekend.

Op grond van de huidige systematiek vraagt de provincie standaard aan alle gemeenten hun input te leveren vooruitlopende op de definitieve vaststelling van het bestedingsplan BDU. Het voornemen is dat ook in de toekomst op die manier te blijven doen. Daarbij wordt wel op voorhand aangegeven dat kaders waarbinnen de provincie blijft zijn afgesproken.

GS zijn wel dergelijk geïnteresseerd in wat de Staten ervan vinden. De Staten worden dan ook in de gelegenheid gesteld hun input te geven bij de behandeling van de concept BDU.

De heer IJssennagger wijst erop dat in de Wet staat dat GS de Staten in de voorbereiding betrekken.

Gedeputeerde Van Lunteren geeft aan dat dit gebeurt door middel van het sturen van het concept BDU. PS zijn qua kaderstelling bij de voorbereiding betrokken via de SMPU en jaarlijks via de behandeling van het concept BDU. Op basis van de input van de Staten en de gemeenten op het concept BDU wordt gekomen tot de definitieve vaststelling van het bestedingsplan BDU. De Staten stellen het bestedingsplan BDU echter niet vast. Dat is een bevoegdheid van GS. Dat staat ook als zodanig in de Wet. De reden is om de continuïteit van beleid vorm te geven. De wetgever is zich ervan bewust dat de BDU wordt aangewend voor projecten die veelal een langjarige looptijd hebben zoals bv. concessies of de aanleg van wegen.

Spreker wijst er overigens in algemene zin op dat de voorzitter in overleg met de griffie de agenda voor de commissie bepaalt als het gaat om het ter kennisname of ter behandeling opvoeren van stukken.

De voorzitter memoreert, dat reeds is toegezegd de concept BDU ter bespreking te agenderen.

De heer Meijer pleit ervoor dat dit dan ook ter bespreking in de Staten aan de orde komt.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat het niet in de Staten wordt besproken, omdat besluitvorming bestedingsplan BDU een bevoegdheid is van GS. De Staten worden betrokken in de voorbereiding.

De heer IJssennagger wijst erop, dat in het voorliggende stuk staat dat het bestedingsplan 2012 al op 4 oktober 2011 door GS is vastgesteld.

Gedeputeerde Van Lunteren licht toe dat dit een uitzondering betreft. De concept BDU wordt de Staten en de gemeenten jaarlijks in juni aangeboden; in oktober wordt het bestedingsplan BDU vervolgens definitief door GS vastgesteld.

In het onderhavige geval betreft het een wijziging op het definitief vastgestelde bestedingsplan vanwege de situatie rondom Stichtse Vecht.

De heer Meijer wijst erop dat de Staten GS altijd ter verantwoording kunnen roepen ongeacht de Wet of de mening van GS. Daar gaat het thans om.

De heer Fastl bevestigt het laatste, maar dat is wel aan PS zelf. Spreker hecht eraan op te merken dat GroenLinks in de vorige Statenperiode nooit het gevoel heeft gehad dat zaken niet besproken konden worden. De mogelijkheid om iets te agenderen is altijd aanwezig geweest en dat blijft onveranderd.

Gezien de vorige informatieve sessie die de Staten hebben gehad en het traject dat wordt ingezet ter zake van de tot stand koming van het Mobiliteitsplan, heeft GroenLinks er vertrouwen in dat de Staten nog voldoende mogelijkheid krijgen daarop te sturen.

De heer Meijer informeert wat het reglement van orde voorschrijft indien door een Statenfractie wordt verzocht het bestedingsplan BDU te behandelen in de Staten.

De voorzitter zegt toe dat dit zal worden nagegaan.

De heer Fastl geeft aan dat GroenLinks niet zal pleiten voor een structurele behandeling van het bestedingsplan BDU in de Staten. Het is wel zo dat de Staten, naar aanleiding van de rapportages ter zake van de BDU, kunnen pleiten voor verandering van beleid. In dat geval zijn er meerdere methoden om terzake een voorstel te doen richting de Staten. In de visie van GroenLinks kunnen de Staten daarmee voldoende uit de voeten.

Gedeputeerde Van Lunteren vervolgt dat de verdeling is gebaseerd op de reizigerskilometers. Het antwoord op de vraag hoe dat in verhouding naar de toekomst en het verleden is moet spreker schuldig blijven.

De belangrijkste structurele investeringen die de provincie op dit moment kan doen om meer gebruik te laten maken van het OV is met name in de fiets, omdat dit een veel gebruikt vervoermiddel is om bij het OV te komen. Om het OV een goed alternatief te laten zijn probeert de provincie te bekijken hoe dat zo integraal mogelijk kan worden opgepakt. Daarbij wordt ook de auto betrokken als het gaat om OV-knooppunten en stationsgebieden.

De systematiek achter de € 4,4 miljoen, die aan het stationsgebied Amersfoort wordt gegeven, is eenvoudig. Het Rijk geeft aan, dat het Rijksbemoeyenis betreft; het wordt in het BDU gestort en vervolgens wordt dwingend aan de provincie opgelegd het daaraan te besteden. De provincie is in deze derhalve alleen doorgeefluik. Hierover is correspondentie beschikbaar, die spreker ter kennisneming ter vergadering overlegt.

De voorzitter zegt toe dat deze correspondentie zal worden verspreid.

De heer Meijer begrijpt het standpunt van GS. Kenmerk van de BDU is echter de beleidsvrijheid van de provincie. In het kader van de GDU was die ruimte er niet. Op grond van het vorenstaande acht de SP het merkwaardig dat het Rijk dit dwingend aan de provincie kan opleggen. De SP ziet de correspondentie terzake met belangstelling tegemoet. Daarmee is voor de SP de discussie echter nog niet gesloten.

Gedeputeerde Van Lunteren memoreert dat dit een discussie is op Rijksniveau. Wellicht dat de SP haar Kamerfractie kan meegeven dat op dit punt nog eens scherp naar de BDU wordt gekeken, omdat dit een punt is waar de provincie niet blij mee is.

Het uitstel met betrekking tot de Rabobrug valt onder het stationsgebied Utrecht. Spreker heeft destijds bij vervanging van de wethouder bepleit, dat de Rabobrug binnen de deadlines zou blijven. Later is dit punt weer door de wethouder opgepakt. Waar tegenaan wordt gelopen is de hoogte van de brug in relatie tot hoe het spoor moet worden gebruikt. Door de provincie is richting het Rijk en Prorail altijd de randvoorwaarde gesteld dat, indien uitstel ertoe leidt

dat de Rabobank haar bijdrage intrekt, het Rijk of Prorail daarvan de financiële gevolgen moet dragen.

De heer Meijer wijst erop dat gesproken wordt over “vanaf 2019”. Dat is iets anders dan in VERDER staat.

Gedeputeerde Van Lunteren is zich ervan bewust dat in het kader van VERDER de oorspronkelijke gedachte was, dat de Rabobrug in 2014 gereed moest zijn.

De heer Meijer informeert of vanuit de provincie al het mogelijke wordt gedaan om de juistheid van de technische tegenwerpingen te toetsen.

Gedeputeerde Van Lunteren antwoordt dat juist om die reden de financiële verantwoordelijkheid bij het Rijk en Prorail is neergelegd.

Vanwege de kosten is het niet mogelijk het OV van deur tot deur te brengen. Getracht wordt via voldoende faciliteiten ervoor te zorgen dat de verschillende vervoersmiddelen zo goed mogelijk op elkaar worden aangesloten. Voorts wordt aandacht besteed aan de wijze waarop de informatie over het gebruik van de verschillende vervoersmiddelen zo goed mogelijk bij de reiziger komt, zodat die een afweging kan maken voor welke vervoersvorm wordt gekozen.

De heer Meijer memoreert zijn vraag of het OV wordt gezien als meest milieuvriendelijk en wenselijk alternatief voor de auto. Indien dat het geval is, is de vraag of al het mogelijke wordt gedaan om de reistijd te bekorten. De opmerking over de fiets is additioneel wenselijk en nuttig. De kern van de zaak is echter dat de mensen de auto laten staan en dus met het OV dichterbij huis moeten kunnen komen.

Gedeputeerde Van Lunteren merkt op dat het niet zal lukken om de notoire autogebruiker zijn auto te laten staan. Dat betekent dat ook geïnvesteerd zal moeten blijven worden in asfaltmaatregelen. Tegelijkertijd wordt ervoor gezorgd dat het alternatief er zo goed mogelijk uitziet. Hetzelfde bieden als het gebruikersgemak van een auto is niet mogelijk. Het enige alternatief daarvoor is de fiets. Dat is de reden dat sterk op de fiets wordt ingezet en geprobeerd wordt de multimodaliteit uit te stralen.

De heer Meijer merkt, in reactie op de notoire autogebruiker, op dat het de bedoeling is dat er iets in de state of mind van de burger verandert. Dat lukt alleen met een wervend beleid, hetgeen verder zal moeten gaan dan thans wordt aangegeven.

De heer IJssennagger geeft aan dat de PVV niet voorstaat de auto geheel uit te bannen. De PVV kan zich zelfs voorstellen dat de auto in de toekomst wellicht een milieuvriendelijker alternatief is dan bussen. Indien meer dan 80% van de burgers ervoor kiest om voor zijn kilometers de auto te gebruiken, dient de provincie datgene te faciliteren dat de burgers kennelijk willen.

De heer Meijer stelt dat de mensen daar niet voor kiezen. Zij hebben geen keus, omdat het alternatief nog niet aantrekkelijk genoeg is.

Gedeputeerde Van Lunteren vervolgt dat de provincie zich baseert op het gebruik zoals zij dat ziet en vervolgens gebruik maakt van de beïnvloedingsmogelijkheden die zij heeft. De gedachte is dat de gemiddelde reiziger van belang acht op een zo snel mogelijke manier van A naar B te kunnen komen. De provincie tracht de reiziger daarbij dusdanig te faciliteren dat dit op verschillende manieren kan en laat de keuze vervolgens aan de desbetreffende reiziger.

De voorzitter stelt vast dat dit onderwerp hiermee voldoende is behandeld.

TER KENNISNEMING

De voorzitter deelt mede dat door de SP over een aantal stukken schriftelijke vragen is gesteld, waarop de antwoorden nog volgen.

10. Tarieven openbaar vervoer 2012

11. Verslagen subsidieplafond Uitvoeringsverordening Regionale Activiteiten Agenda Milieu

12. Uitkomsten Werkgelegenheidsonderzoek 2011

De heer IJssennagger deelt mede dat de PVV de werkgelegenheid in de provincie Utrecht een belangrijk onderwerp acht, waarover zij graag een keer nader zou willen spreken. Het voorliggende onderzoek is echter al 10 maanden oud en de ontwikkelingen gaan snel. De PVV pleit voor een nadere gedachtenwisseling over de werkgelegenheid in de provincie Utrecht op basis van een wellicht iets minder gedetailleerd onderzoek dat hooguit twee maanden oud is.

Gedeputeerde Van Lunteren licht toe dat dit het zgn. PAR (Provinciaal Arbeidsplaatsen Register) is. Het PAR wordt met name gebruikt voor het onderbouwen van beleid. Om die reden zit er ook heel veel tijd tussen.

Spreeker kan zich voorstellen dat hij nader met de voorzitter van de commissie overlegt op welke wijze invulling kan worden gegeven aan het verzoek van de PVV.

Aldus wordt besloten.

De heer Meijer maakt van deze gelegenheid gebruik mede te delen dat vanuit de gemeente Amersfoort op initiatief van de SP m.n. naar aanleiding van het COEN-onderzoek een conferentie wordt georganiseerd met een regionaal karakter. Hierbij zal de provinciale politiek worden betrokken.

13. Privacyreglement verkeersregistratiesystemen provincie Utrecht

14. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering, onder dankzegging voor ieders komst en inbreng.